

FINTA ÉVA

RAJZTÁBLA

*Csak kicsit csúszik el a kéz
mikor Picasso odanéz
csak picit moccan el az áll
és már egy vállcsont is kiáll
pedig még gyönyörű a rend
de már lent nem, mint odafent...*

*Pedig már kívül és belül
ki-be torlódik a világ
szétesve mozdul, ami áll
s magába fagy, ami mozog
kiszöknek formák, alakok
végzik önmaguk mértanát.*

*A festő áll, és nem mozog
már csak a szem és csak az agy
szétsongva hull a rajzlapra
megtébolyultan odafagy
az elnyújtott felismerés:
hogy kívül minden gyönyörű
de már sohasem ugyanaz
minden ellentéttel vegyül
és kiakad, és beakad.*

*A széttört ceruzát lesi
rajzolni át a falakat
minden eltörte tengelyét
a szimmetria megcsúszott
és félrebillent, ami ép.*

*Talán egy másik kép lehet
kiiktatná a víziót
de tombolnak a szögletek.
Akár törött, akár kerek
a világ szétdúlta magát
és elcserélt egy látomást
amelyben Isten alkotott
egy másikra, amit Picasso.*

BELSŐ MONOLÓG

(ILI HOMLOKA MÖGÉ)

*Az éjszakában néma a sötét
Csak felszikkázó gondolataink
Sercegnek olykor és pislognak is
Vörös tűzzel mint cigarettavég.*

*Minden tökéletesre tervezett
De eltompult a kivitelező kéz
A részletekről nem gondoskodott
S idővel a tervrajz is elveszett.*

*Ez életünk sémája is lehetne
Vagy alkotónk csupaszra fosztott álma
Bezárva gondolat- vagy test-keretbe.*

*Hiszen mindig aláhull minden eszme.
És elsóványodik a megvalósult.
Halandó és tökéletlen eleste.*

